

Ἐπιδιόρθωσις παρορραμάτων.

Χαιρετίζομεν τὸν διορισμὸν τοῦ νεκροῦ διδάκτορος κ. Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου, ὡς καθηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Β' γυμνασίῳ Ἀθηνῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς μωραϊτικώτατα ἐσκέφθη διὰ τοῦ διορισμοῦ νέου ἐξ αἰσθημάτων σπουδάζοντος τὴν ἀρχαίαν φιλολογίαν καὶ εὐδοκμήσαντος ἐν τῇ νέῃ, νὰ ἐπιδιορθώτῃ τὸτα χονδρὰ παρορραμάτῃ του ἐν τῷ δασκλικῷ προσωπικῷ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἐπιστρατεία! Λέξις μυχική, δι' ἧς ἀποχωρίζονται οἱ μεγαλόψυχοι καὶ φρονηματοῖσι τῶν δειλῶν καὶ μικροψύχων, ὧς ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ διακριθῆσονται οἱ δίκαιοι ἀπὸ τῶν ἀδίκων φωνῇ θεσπεσίᾳ κ.τ.λ.

(Δελτίον «Σφίραξ» Πειραιῶς, 29 Αὐγούστου).

— Ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις θὰ ὠφελήτῃ τὴν Ἑλλάδα ὑφ' ὅλης τῆς ἐπόψεως.

— Ἐγὼ ποῦ εἶμαι στρατιώτης γνωρίζω πολὺ καλὰ, ὅτι δὲν ἐκπαιδεύομαι ἀλλὰ παιδεύομαι.

— Πῶς τὰ βλέπεις τὰ πολιτικά;

— Ἀπελπισίαι! Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουμε κεφάλι.

— Κεφάλι δὲν ἔχουμε; Περισσότερο ἀπὸ ποδάρι.

— Πῶς;

— Δὲν εἶδες ποῦ παρρηγείλανε γιὰ τὸ στρατὸ 40,000 καπέλα καὶ 20,000 παπούτσι; Πέφτουν δυὸ κεφάλια ἐπὶ τὸν κάθε ἄνθρωπο.

Σχολεῖον ἔναρξις.

Ὁ μικρὸς Γιαννάκης μετὰ δυσκολίας πείθεται νὰ ὑπάγῃ ἐκ νέου εἰς τὸ σχολεῖον, προβάλλων καθ' ἑκάστην νέον πρόφασιν. Τέλος μετὰ πολλὰ πείθεται προχθὲς νὰ μεταβῇ.

Ἀλλὰ μόλις ἀνοίγει τὴν θύραν τῆς τάξεώς του καὶ

— Δάσκαλε, λέγει, σήμερον δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω σχολεῖο γικτὶ βρέχει;

Παιδικὴ ἀφέλει.

Ἀσθενὴς βραβεὺς ἔλεγε πρὸς τὴν παρρηκθημένην μικρὰν κόρην του :

— Μιχί, ἂν πεθάνω θὰ λυπηθῆς, ποῦ δὲν θὰ μὲ βλέπῃς πλέον;

— Ὁχι, μπαμπᾶ μου, ἔχουμε τὴν εἰκόνα σου.

Ἐν Φιλήρῳ.

— Τί κάμνεις ἐκεῖ;

— Ἦρξατο κολόνικ, διὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἡ μουρουδιὰ τῆς βετσίνας ἀπὸ τὰ βρέλια ποῦ πλύνουν.

Μέχρι τοῦδε ἦταν τοῦ συρμοῦ αἱ γελοῖαι δημοσιεύσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας πολλῶν ἰσθέντων ἐκ διαφόρων ἀσθενειῶν ὡς réclame τῶν ἐπισκεψμένων αὐτοῦ ἰατροῦ. Ἦδη μνηθάνομεν, ἐκ τινος δημοσιεύσεως καταχωρισθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι, τὰ φιλόφρατα καὶ γενναῖα αἰσθημάτῃ ἐνὸς τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις εὐεργετῆ προσφέρων ἐργασίαν τοῦ δημοσίου. Ξένῃ μνημόσυνῃ δικά μας συχῶρι.

Α.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Πῶς ἐξηγοῦν τὰ γυμνάσια:

Λοχίας. — Τώρα θὰ μάθωμε τὸ κλίναντ' ἐπὶ δεξιά. Ἀκούστε νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω' μὲ τὸ κλίναντε ἐπὶ δεξιά δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμῃ ὁ στρατιώτης πρὸς νὰ κλεισῇ ἐπὶ δεξιά. Καταλάβετε;

Πλατεῖα Θεσείου:

Δεκαεὺς. — Ἐνωματῖξ Ἄλτ!... ΖΥΓΙΣΤΗΤΕ ἐπὶ δε...ξιά.

Θεωρίξ:

Λοχίας. — Θὰ κάνετε ἀκόμη τὸ σχῆμα ἀμὲν ἀπκντᾶτε κανένα ΜΕΛΟΝ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Θεωρίξ:

Λοχίας. — τότε καταδικάζεται εἰς ἰσόβιον εἰρκτήν. (ἀποτενιόμενος πρὸς τινὰ στρατιώτην). Ξεύρεις Κουτσουρογιάνη τί θὰ εἰπῇ ἰσόβιος εἰρκτή;

Στρατιώτης. — Ἄμ' τί μ' ἔκαμες, κύρ λοχίξ, αὐτὸ νὰ μὴν εἰξεύρω; ἰσόβιος εἰρκτή θὰ εἰπῇ ἰσόβιος θάνατος.

Ἐν τῷ στρατῶνι:

Στρατιώτης. — Κύρ λοχίξ, τὸ νερὸ εἶναι λάσπη. Δὲν πίνεται.

Λοχίας. — Τώρα θὰ σᾶς πάρωμε ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ νὰ σᾶς τὸ καθαρίζωμε!

Ἐπιθεώρησις:

Λοχίας. — Γικτὶ φορᾶς μνητεῖο; δὲν ἤξεύρεις ὅτι ἐμποδίζεται νὰ κάνης τὸ καλοκαῖρι χρεῖα τοῦ μνητείου.

S. D. Sidurwan.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.